

PISMO ZA FRANČIŠKOVO NEDELJO 2022

2. oktober 2022

Dragi bratje in sestre v Sloveniji, Avstraliji in Združenih državah Amerike, pozdravljam vas v Njem, ki nas je odrešil in opral s svojo dragoceno krvjo (Raz 1,5).

Letos zadnje dneve meseca marca smo obhajali provincialni kapitelj. Naše bratsko načrtovanje je usmerjal iskren pogovor, ki nam je pomagal videti kje smo, presoditi naše okoliščine in razmere in uvideti kako ukrepati. Vrhovni predstojnik našega reda generalni minister br. Massimo Fusarelli nas je v pismu pred provincialnim kapitljem spodbudil: »Vaša provinca doživlja dobo prehoda, ki jo lahko opredelimo kot zgodovinsko; po eni strani je to znamenje njene večje ranljivosti, po drugi pa priložnost za milost in obnovo. Vaša prihodnost ne bo odvisna le od števil, temveč od kakovosti in pristnosti vašega življenja po evangeliju«.

Ob zaključku provincialnega kapitlja smo sami sebi in vsem, ki nas spremljate in nas imate radi, zapisali: »Svoje poslanstvo evangelija želimo prinašati k ljudem in ga deliti z njimi. Na ta način želimo živeti karizmo sv. Frančiška v današnjem času. V njegove duhu smo pripravljeni opuščati dejavnosti in tudi postojanke, za katere nimamo več oseb in moči. Kolikor bo mogoče, bomo še naprej goreče opravljali naše poslanstvo v našem narodu in v Cerkvi na slovenskem in skrbeli za zaupane župnije, božje poti, sodelovali v izobraževanju in v kulturnem

življenju. Skupaj z drugimi kristjani želimo pozdravljati in prebujati pomlad Cerkve s svežo navzočnostjo evangelija v naši družbi«.

Tudi nam se lahko zgodi, da tako pogosto in običajno mislimo na Boga z naučenimi izrazi, da se lahko ta velika stvarnost, ta edina stvarnost izgubi v navajenost. Morali bi misliti na Boga v njegovi novosti, v njegovi večni svežini.

Živeti evangelij na kakovosten, pristen in svež način pomeni najprej živeti živ ljubeč odnos s Kristusom. Evangelij nas vabi v odločitev, da bi bili vedno pri Gospodu in z njim trajno živeli kot prepričljivi glasniki njegovega oznanila resnice in ljubezni. Jezus ni prišel na svet, da bi nam nekaj dal, ampak da bi nam dal sebe samega, da bi dal svoje življenje.

Evangelij nas uči: Kristus je temelj vsake stvari; On je učitelj človeštva, je Odrešenik; On je središče zgodovine in sveta; On je tisti, ki nas pozna in nas ljubi, On je tovariš in prijatelj našega življenja; On je prinašalec upanja; je tisti, ki mora priti in ki bo nekega dne naš sodnik in večna polnost našega bivanja, naše sreče. Evangelij nas uči ljubiti z Božjo mero. Naše življenje bo postalo evangelij, če bomo kot Jezus človekoljubni, življenje ljubeči, pogumni, luč sveta, željni prijateljstva, krotki in iz srca ponižni, ubogi, odpuščajoči, zaradi ljubezni pripravljeni na žrtve...

Svežina evangelija je v služenju.

Sv. Frančišek Asiški piše: »Ker sem služabnik vseh, sem dolžan vsem služiti«. Sveti Frančišek je imel za nalogo, da s služenjem ponavzroč ljubezen s katero nas je Gospod ljubil. Duhovnost služenja je duhovnost srčnosti in sočutja. Sočutje je vezivo, ki povezuje in ki človeku sporoča, da ni stroj, temveč je bitje, ki ljubi, misli, trpi, občuti... Nase in na brate in sestre pogledjmo skozi Božje oči. Naenkrat bomo okrog sebe videli čudovita bitja, videli bomo Božje otroke, vzljubili jih bomo z vsem srcem, z vso dušo in vso močjo. Človeško doživljanje drugih se spremeni v duhovno, ko ljudi ne tehtamo več po prijetnem ali neprijetnem, ampak jih sprejemamo kot božjo podobo. Ljubezen do njih postane »meso«, ko jim začnemo služiti. Ob zaključku vsakega dneva recimo Bogu: »Upam, da sem ti v bratih in sestrah dobro služil!« in z besedami današnjega evangelija: »Nekoristni služabniki smo; naredili smo, kar smo bili dolžni narediti.« Svežina evangelija je v ponižnem služenju, ki ne pričakuje plačila, ampak se razdaja zaradi ljubezni same.

Sprejemanje evangelija nam pomaga opustiti vse polovične in napačne predstave o Bogu in začeti ljubezensko potovanje z Njim, v preprostosti bivanja in v hvaležnosti, da nas je odrešil. Božja beseda nas želi pripraviti do tega, da ne bi samo pričakovali kaj bomo dobili, ampak, da bi začeli dajati. Da bi ponovno upali in ljubili. Da bi našli samega sebe. Da bi znali odpustiti krivico in prositi odpuščanja. Da bi občudovali in se zahvaljevali kot sv. Frančišek.

Letošnji provincialni kapitelj in pismo generalnega ministra sta nas vabila, da preverimo svoje življenje po evangeliju. Čas v katerem živimo kliče, da to naredimo vsi kristjani. Preverimo svoje življenje po Božji besedi. Ali ni postalo preveč mirujoče? Poklic kristjana sredi sveta ni nikoli mirujoč: ne izčrpava se v golem spolnjevanju črke. Gre za nemir evangelija, ki želi "več". Če želimo več, bodimo evangeljsko nemirni, dokler se naše srce ne spočije v Bogu.

Božja beseda je prinašalka življenja. Jezus prihaja k nam s svojo obljubo življenja v obilju. Za življenje v obilju prosimo tudi slovenski frančiškani. Prosimo za obilje poklicev v naši provinci in v Cerkvi na Slovenskem. Gospod, ti napolnjuješ naše življenje, daješ nam smisel in nas delaš rodovitne. Podari nam brate. Dotakni se src mladih, da se ne bodo obotavljali zapustiti svojih mrež, ko se boš ustavil na obali njihovega življenja; ko pokličeš po imenu tiste, ki jih od vekomaj nosiš v svojem srcu; ko jih blago, a odločno nagovarjaš z besedami: »Hodi za menoj!« Prosim vas, pridružite se nam v prošnji za nove delavce v Gospodovem vinogradu.

Bratje in sestre, zahvaljujem se vam za vse molitve, prijateljstvo in naklonjenost, ki nam jo izkazuje. Tudi to nam pomaga, da vam lahko s predanostjo služimo. S svetim Frančiškom vam želim mir in dobro!

p. Marjan Čuden
provincialni minister